

Parkov: Jeg takker den højtærede Forsvarsminister for de Udtalelser, han er fremkommen med. Det er mere end een Stranding, der er Tale om. Foruden den Stranding, der har været forbunden med stor Livsfare for de om Bord værende, har der været flere andre, hvor Faren vel ikke har været saa øjensynlig, men dog saadan, at det har været betænkeligt for Befolkningen at staa som Tilskuere uden at kunne yde den Hjælp, de gerne vilde yde. Jeg forstaaer meget vel, at man, naar der er forholdsvis store Udgifter med Oprettelsen af en saadan Station, ikke kan optage den paa Budgettet i Øjeblikket. Men naar blot Forsvarsministeren vil yde det nødvendige Materiel, og Befolkningen fik den fornødne Instruction og Øvelse i Brugen af dette Materiel, tror jeg, man paa nærværende Tidspunkt vil være Forsvarsministeren taknemmelig. Man kunde saa altid senere se, hvilke Foranstaltninger det vilde være nødvendigt at træffe, om der skulde holdes fast Vagthold o. s. v., og saa kunde de paagældende muligvis senere dertil faa de fornødne Midler bevilgede. Det er min Overbevisning, at man foreløbig vil være tilfreds med at faa Materiellet og blive indøvet i Brugen deraf.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Indstilling Nr. 6 af første Afdeling af Udvalget
vedtoges enstemmigt med 73 Stemmer.

Indstilling Nr. 8 af første Afdeling af samme
vedtoges enstemmigt med 75 Stemmer.

Indstilling Nr. 1 af anden Afdeling af Udvalget
vedtoges enstemmigt med 77 Stemmer.

Indstilling Nr. 3 af anden Afdeling af Udvalget
vedtoges enstemmigt med 73 Stemmer.

Derefter sattes til Forhandling de Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet vedrørende Indstillinger, nemlig Ind-

stilling Nr. 9 af første Afdeling af Udvalget, Betænkningens Nr. 37, (se Tillæg B. Sp. 113—14) og Nr. 4 af anden Afdeling af Udvalget, Betænkningens Nr. 57, (se Tillæg B. Sp. 1419—20) samt det udenfor Betænkningen stillede Ændringsforslag af R. Nielsen (Ringkøbing Amts 5te Valgkreds) (se foran).

Ordføreren (Laurson): Indstillingen under Nr. 9, Betænkningens Nr. 37, vedrører forhenværende Lærer O. L. Jensen af Kassemose Overdrev ved Frederiksværk. Jeg skal fatte mig i meget faa Ord om denne Sag, idet jeg paa Udvalgets Vegne anbefaler dette Andragende til Ministerens Velvillie. Det er en Lærer, der, saa vidt jeg kan skønne, har lidt lidt Uret derved, at Skolelöven bød, at de to Kommuner, hvori han var ansat som Fælleslærer, ved Pogeskolen og senere ved en Forskole, altsaa for Børn op til 14 Aars Alderen, skulde ordne sig hver for sig. Han stod uden Eksamen, men ansaas af mange for at være en ret dygtig Lærer, og han havde, som Folk under disse Forhold ofte faa, halvvejs Løfte om at faa Ansættelse i en af de to Kommuner. Det glippede for ham hos dem begge, og han kom derved til at staa ledig paa Torvet. Han er nu 64—65 Aar og har faaet en Understøttelse paa 200 Kr. og har maattet gaa som Vikar. Jeg tror egentlig, der er skellig Grund til ad en eller anden Vej at give ham en lidt større Understøttelse, og dertil vil jeg anbefale ham.

Den anden Sag, jeg vil sige et Par Ord om, vedrører Andragende Nr. 57 i anden Afdeling. Det er et Andragende vedrørende Sløjdundervisningen. Det er vel nok Tingets Medlemmer bekendt, at der findes to Sløjdretninger her i Landet. Den ene kaldes dansk Sløjld og den anden Askov-Nääs Sløjld. De to Retninger, som kæmpe for den samme Sag, have ikke altid forligedes lige godt. Det hænder stundom, at Folk, der arbejdede for noget bestægtet, hver for sig synes, at deres Arbejde er det ene rigtige, og der kan derfor komme nogen Gnidningsmodstand frem. Imidlertid tror jeg at vide, at der gennem det foreliggende Andragende gaar en Tendens til, at man vil unde hinanden Arbejdsraadighed under rimelige Vilkaar, og jeg